A Vēstneša noraidīšana

- Pie apsolītās zemes robežām tika nosūtīti izlūki, lai to izpētītu. Viņu ziņojumā bija teikts, ka zeme ir tik laba, kā Dievs bija teicis (4. Moz. 13:27). Taču tam tika pievienots arī nomācošs vēstījums (4. Moz. 13:28, 31). Tad Dievs runāja caur Kalebu, lai iedrošinātu viņus uzvarēt (4. Moz. 13:30).
- Pēc nakts, ko pavadīja pārdomās, tauta pieņēma lēmumu: noraidīt Dieva sūtņus, kuri tos bija vadījuši (4. Moz. 14:1–4). Kad Jozua un Kalebs atkārtoja viņiem iedrošinošos vārdus, tauta nolēma tos nomētāt ar akmeņiem (4. Moz. 14:6–10).
- Vēlāk tika noraidīti arī daudzi citi vēstneši (2. Laiku 25:15–16; Amosa 7:10–13).
- Kāds bija noraidījuma iemesls? Vēstījums, ko viņi nesa Dieva vārdā, neatbilda viņu cerībām, turklāt viņi nevēlējās atteikties no sava grēcīgā dzīvesveida.

B Ziņojuma noraidīšana

- **Pārkāpums**
  - Ķēniņam Jojakīmam valdīšanas laikā tauta bija iesaistījusies smagos grēkos. Dievs pavēlēja Jeremijam uzrakstīt svītru ar pravietisko vēstījumu, lai brīdinātu ķēniņu un viņa padomniekus un lai tie nožēlotu savu ļauno rīcību (Jer. 36:1–3).
  - Taču Jojakīms šo vēstījumu noraidīja un iznīcināja, iemetot to ugunī, lai gan daži viņu lūdza to nedarīt (Jer. 36:21–25).
  - Reaģējot uz to, pret Jojakīmu tika izteikts skarbs pravietojums, un iznīcinātais vēstījums tika no jauna uzrakstīts un papildināts (Jer. 36:27–31).
  - Mēs varam nonākt pie domas, ka, ja nelasām Bībeli, varam darīt, ko vien vēlamies, un dzīvot mierā. Taču, ja neievērojam Dieva brīdinājumus, mums nāksies ciest no mūsu grēku un ļaunuma sekām.
- **Stūrgalvība**
  - Pēdējais Jūda ķēniņš, Cedeķija, zvērēja uzticību Bābelei, taču lauza šo derību. Viņš atkārtoti atteicās pieņemt brīdinājuma vēstis, ko Dievs viņam sūtīja caur Jeremiju (2. Laiku 36:12).
  - Kad Jeruzalemi bija ielenkusi Babilonas armija, Cedeķija aicināja Jeremiju, lai tas viņam nodotu vēstījumu no Dieva (Jer. 38:14).
  - Vēstījums bija skaidrs: pakļaujies Bābelei, un tu izglābsi savu dzīvību un Jeruzalemi (Jer. 38:17–23). Taču Cedeķija noraidīja šo vēstījumu. Viņa stūrgalvība izraisīja Jeruzalemes galīgo iznīcināšanu (2.Laiku. 36:13).
  - Vienpadsmit gadus Dievs viņam sūtīja cerības vēstis, ja viņš nožēlotu un mainītu savu rīcību. Dažreiz viņš pat reaģēja pozitīvi, taču neveica pastāvīgas izmaiņas (Jer. 34:8–11).
- **Liekulība**
  - Kāpēc Jēzus farizejus nosauca par liekuļiem?
    (1) Jo viņi sludināja vienu, bet darīja citu (Mt. 23:3)
    (2) Jo viņi uzlika citiem smagas nastas, bet paši nevēlējās tās nest (Mt. 23:4)
    (3) Jo viss, ko viņi darīja, bija tikai izlikšanās, lai citi viņus pamanītu (Mt. 23:5)
    (4) Jo viņiem patika saņemt godu, bet paši citus negodāja (Mt. 23:6-7, 11-12)
    (5) Jo viņi slavēja praviešus, bet nevēlējās paklausīt viņu vēstījumiem (Mt. 23:29-31)
    (6) Jo viņi apgalvoja, ka kalpo Dievam, bet gribēja nogalināt tos, kuri runāja Viņa Vārdā (Mt. 23:34)
  - Jēzus vārdi pret liekuļojošajiem farizejiem tika pierakstīti, lai mēs neietu viņu pēdās un atmestu jebkādu attieksmi vai domas, kas liek mums noraidīt Dieva vēstījumu.

C Praktiskais pielietojums

- „Tie, kas nespēj atcerēties pagātni, ir lemti to atkārtot“ (Džordžs Santajana).
- Cilvēces pieredzes ar Dievu, neatkarīgi no tā, vai tās ir labas vai sliktas, nedrīkst ignorēt vai noniecināt.
- Pagātne bieži vien ir nākotnes ievads un bieži kalpo par kontekstu tam, kas notiek tagadnē un kas notiks nākotnē.
- Mēs neesam lemti atkārtot pagātnes paaudžu kļūdas, ja pievērsīsim uzmanību Svēto Rakstu brīdinājumiem un vēstījumiem, ko Dievs mums sūta caur saviem praviešiem (1. Kor. 10:11).

PIELIKUMS: ELENAS G VAITAS VĪZIJAS

Vīzijas, ko Elena G. Vaita saņēma publiski, pavadīja neparastas parādības: viņa neelpoja; viņas acis palika atvērtas; viņa kustējās, pilnīgi neievērojot to, kas notika apkārt; ...

Lai gan daži viņu apsūdzēja pašhipnozē (mesmerismā), viņa nekontrolēja ne to, kad viņai sākās redzējumi, ne to, kad tie beidzās.

Kad Elena nonāca vīzijā, Džeims Vaits aicināja klātesošos to pārbaudīt, lai novērstu jebkādas šaubas par tās pārdabisko izcelsmi, kas varētu būt viņas pretiniekiem, un lai stiprinātu tos, kuri viņai ticēja.

Tie, kas viņu apsūdzēja hipnozē, bija pārsteigti, redzot, ka viņa patiešām neelpoja, un izbiedēti aizbēga no vietas, kur notika šī atklāsme.